36
Andrew Johnson : Förenta Staternas president och striderna på hans tid
- a digital facsimile edition from Project Runeberg
http://runeberg.org/forenstat/0050.html

följd däraf måste i december 1860 ett nytt val ega rum. En oerhörd lifaktighet bemäktigade sig alla sinnen från norr till söder, när det gälde att kämpa om sin existens. Ännu hade icke hittils under någon valperiod en sådan feberaktig spänning drifvit de högsta så väl som de lägsta folkklasserna till valurnan. Det stora, verldsberömda statsskicket, frihetens beskyddare och alle vid Europa tröttes och fördrifnes fristad hotades med undergång, hotade att sammanfalla i talrika små enskilda stater, och härmed hotade ock fejderna från de öfvermodige slafhandlarnes sida att fortfara. Detta måste förebyggas.

Hela unionen! Unionens upprätthållande! var det valspråk, som man skref på stjärnbanéret. Och denna fana följde alle insigtsfulle patrioter i öster och vester, norr och söder. De lefde i den förhoppningen, att man under detta banér skulle segra.

I följd däraf öfvergingo äfven i slafstaterna de sanne fosterlandsvännerna, såsom Johnson m. fl., till denna fana och valde den republikanske kandidaten.

Slafhandlarnes anhängare i norden, de med dem i handelsförbindelse stående köpmännen, blefvo däremot så mycket oförskämdare och fräckare samt förklarade slutligen, att de ville afbryta hvarje förbindelse och gemenskap med republikanerna. Än mer, de förbjödo sina betjenter och annat arbetsfolk att läsa de republikanska tidningarna. Men alt förgäfves! Republikanernas politiska program, den fosterlandet hotande faran enade millioner och dref äfven de likgiltigaste till valbordet.

Ett presidentval.

Den högvigtiga 6 november 1860 nalkades, den dag, på hvilken unionens öde skulle afgöras. Det var valdagen för de ursprungliga valmännen, d. v. s. för alla röstberättigade medborgare i Amerika, hvilka välja ett antal valmän, elektorer, som sedan hafva att välja president och vicepresident.

Redan tidigt på morgonen voro alla gator och torg i städerna och på landsbygden uppfylda af oöfverskådliga människomassor. Valsedlar flögo omkring, män och gossar buro på ryggen stora plakat med namn, andra buro sådana på hattar och mössor. Här läste man:

Abe is our Man! där: Let us name Aby! —

Aby for ever! hade en tredje på mössan.